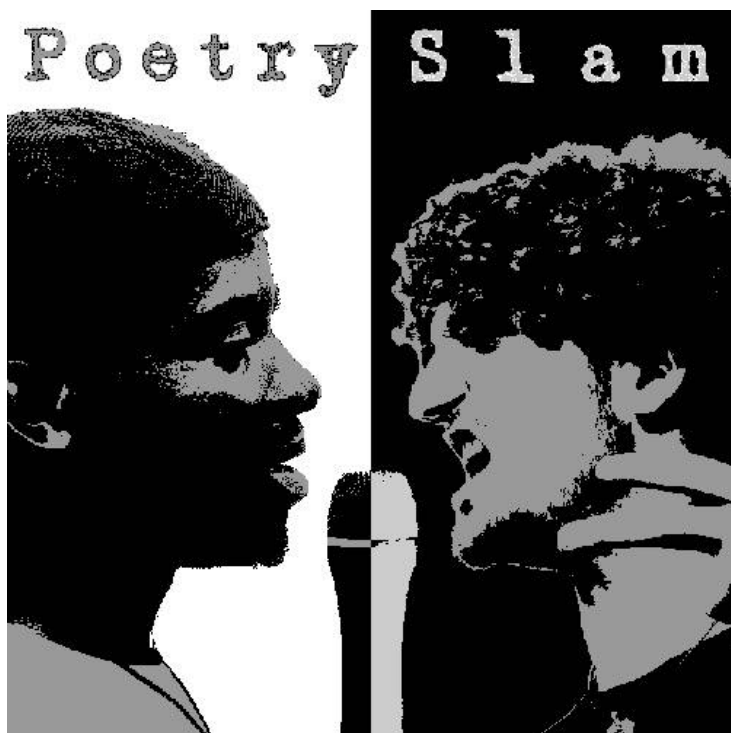

Jeftina psihodelija ili kako to vidi ?or?e Vi??

„JEFTINA PSIHODELIJA" ILI KAKO TO VIDU ?OR?E VI?

Tekst objavljen povodom slem performansa "JEFTINA PSIHODELIJA" u Poletu.

?or?e Vi?

Po?nimo od znati?elje. Svoystvo karakteristi?no za detinjstvo koje se starenjem, usled utrnulosti u inerciju grube materijalne svakodnevice, gubi. A ?ta je starenje ako ne neka vrsta procesa, izme?u ostalih i procesa oksidacije. U tom smislu treba praviti razliku izme?u pojmova starenje i odrastanje. Neko mo?e biti star i odrastao, a neko star i neodrastao. Dok je starenje proces oksidacije, odrastanje bi se moglo mo?da definisati kao proces samospoznaje i svakako uklju?uje znati?elju kao bitan element procesa. Polazim od toga da starim, a da jo? uvek nisam ni po?eo da odrastam. Iz te pozicije nastavljam pri?u o fenomenu jeftine psihodelije. Ka?u da je jedan od osnovnih pokazatelja svesnosti sposobnost orijentacije u prostoru. U tom smislu postavljam sebi pitanje gde sam, a odmah potom i ko sam (mo?e i obrnutim redosledom), bez pretenzije davanja bilo kakvog odgovora. Tu je i pitanje percepcije, konkretnije percepcije vremena i paralela izme?u njega i muzike. Za mene, jedna od mogu?ih definicija vremena je da je vreme muzika. Dakle ja putujem, prelazim nekakav prostor, kre?em se kroz sve dimenzije istog, a sve vreme imaju?i iskustvo susreta sa stvarno??u. Ona je ve?a od mene, samim tim i apsurdna. Susret mo?e biti prijatan, ali i bolan. Mogu da reagujem na dva na?ina, ili po inerciji (mehani?ki) ili kreativno. U tom smislu putovanje posmatram kao neku vrstu aktivnog ?ekanja ispunjenog plesom, pri ?emu je vreme muzika.

Sve skupa, to odsustvo svakog odgovora na najelementarnija pitanja, prisustvo apsurdna u susretu sa stvarno??u i neobjektivnost percepcije dovodi do toga da se ta vrsta putovanja mo?e posmatrati i kao trip tj. psihodeli?no putovanje. Putovanje koje za cilj ima da se putuje dublje u sebe, da se otkriju neke stvari o sebi. Sve ove pesme bi se mogle posmatrati i kao manifestacija, poku?aj kreativne reakcije na susret, poku?aj ekspresije, neka vrsta „kucanja u nepoznato“. Naravno, sve vreme, svesni sopstvene nemo?i, slabosti i fragilnosti, otud atribut jeftinog, ba? usled efemernosti ?vrstine identifikovanosti na?ih ega. Dakle, na?a reakcija na susret bi bila neka vrsta jeftine psihodelije, pri ?emu sam susret ima karakter psihodeli?nog subjektivno gledano, a na?a reakcija jeftinog i lako lomljivog.

Moja ideja je da celu situaciju ovog slem performansa, ceo doga?aj, posmatramo kao neku vrstu „rituala“ koji za cilj ima da kroz poku?aj li?nog svedo?enja nekakvih na?ih malih istina, artikulisanih u re?ima na?ih pesama, ali samo kao odraz unutra?njih impulsa koji se re?ima ne mogu izre?i, impulsa na?eg tela i na?ih ?ula, kroz poku?aj da uputimo neku vrstu krika u nepoznato, do?ivimo neku malu katarzu i ispunimo prostor razli?itim zvucima, porukama, svedo?anstvima i tako bar na kratko, iskora?imo iz dosadne svakodnevice i svi zajedno otputujemo, imamo neku vrstu extraordinarnog iskustva, bez ikakvih spoljnih stimulansa. Izvo?a?i bi trebalo da imaju cilj da poku?aju da pobede taj pritisak koji svaki izvo?a? ima da ne?to mora da se uradi dobro, da se svi drugi, da zadovolje u najmanju ruku sebe. Sama svest da taj pritisak postoji donosi neku vrstu olak?anja, kao kad se prevazi?e strah da se kona?no prestane sa laganjem i izgovori istina ?to ?e i omogu?iti da transi?ka supstanca prostruji na?im bi?em , da izme?u nas i gledaoca ne stoji zid, ve? da (sa)u?estvujemo u zajedni?kom „ritualu“, sve vreme svesni sabornosti i zajedni?kog ?ina. Da poku?amo da bez ikakve pretenzije ne?to postignemo i postanemo svesni, bar na tih sat vremena, svih tih stega gra?anskog dru?tva, sveg tog pritiska i da damo svom „ludilu“ na volju, svesni da smo svi zapravo duboko u sebi i dalje neodrasla deca, dodu?e ve? pomalo ostarela, i kao takva da poku?amo da budemo znati?eljni, da pustimo da na?e telo samo misli, da sve radimo iz impulsa sa ciljem da mo?da otkrijemo ne?to novo o sebi kroz to iskustvo.

?to ka?e Arto: „Neka zaple?e kona?no ljudska anatomija“. U tom smislu neka na?e pesme budu odraz plesa na?eg bi?a, na?ih unutra?njih impulsa na susret sa zvukom koji mo?e biti i ti?ina.

Inspirisano ?itanjem Artoa i razgovorima sa Nenadom ?oli?em, rediteljem Plavog pozori?ta.

JEFTINA PSIHODELIJA

Slem performans ?or?a Vi?a

7. februar 2017, od 20 ?asova

Galerija Polet, Beograd, Cetinjska 15